

ERDEMLER-2

ÖZVERİLİ DAVRANIYORUM

Fedakârlık

Öykü - Oyun
Etkinlik
Drama

ERDEMLER-2

ÖZVERİLİ DAVRANIYORUM

Fedakârlık

İlköğretim Programında Yer Alan Kazanımlar

Bu Kitabın Okuru,

- Amaçlarına ulaşabilmek için kişisel olarak çaba harcaması gerektiğini kabul eder ve karşılaşılabileceği eleştirilere açık olur.
- Aile içinde görev paylaşımına katılır, üzerine düşen görevi yapmaktan mutluluk duyar.
- Arkadaş edinir ve arkadaşıyla ilgili duygularını ona açıklar.
- Başkalarının duyarlılıklarına saygı göstererek kendi ihtiyaçlarını, isteklerini ve görüşlerini ifade eder.
- Kendi sağlığı kadar, arkadaşlarının sağlığını da korumaktan sorumlu olduğunu kavrar.
- Kulüp ve diğer grup çalışmalarında grubun henüz fark edilmeyen ortak ihtiyaçlarına duyarlı olur.
- Çevresindeki sosyal olayları anlamlandırır ve yorumlar.

İlköğretim Programında Yer Alan Kavramlar

- İnsan Sevgisi • Aile Sevgisi • Yardımlaşma
- Dayanışma • Saygı • Dostluk • Konukseverlik
- İnsanlarla iletişim • Kültürel iletişim • Kendini tanıma
- Kendine saygı • Sorumluluk • Sosyal gelişim
- Olumlu düşünme • Karar verme • Adalet
- İyi alışkanlıklar • Mutluluk • Sevgi • Hoşgörü
- Dürüstlük • Empati

AYLA VE ADEM

Anadolu'da küçük bir köyde Ayla ve Adem adında iki kardeş varmış. Birbirini çok seven bu iki kardeş babalarını çok erken yaşta kaybetmişler, anneleriyle yaşıyorlarmış.

Anneleri, tarlada çalışıp elde ettiği az bir gelire de evin geçimini sağlıyormuş. Kadıncağızın en büyük hayali çocuklarının iyi birer meslek sahibi olmasıymış. Ayla psikolog olmak istiyormuş, Adem ise avukat.

Günler günleri kovalamış. Mevsimler geçmiş. O yıl Ayla ortaokulu bitirmiş liseye başlayacakmış. Adem ise liseden mezun

oluyormuş. Üniversite sınavlarında başarılı olabilirse avukat olma hayaline bir adım daha yaklaşacaktı. Fakat Adem hiç hevesli görünmüyormuş. Bir gün annesine, "Anneciğim", demiş. "Ayla ile benim okul masraflarımız çok fazla. İzin verirsen şehre gidip bir markette çalışmak istiyorum. Böylece Ayla liseyi bitirebilir ve üniversiteye girebilir. Eğer şimdi üniversiteye gidersem bu parasızlıkla ne Ayla okuyabilir ne de ben..."

Annesi çok üzülse de oğluna hak vermiş ve onun çalışmasına razı olmuş.

Adem şehre gitmiş ve yıllarca çalışmış. Kazandığı paraları annesine ve kardeşine göndermiş. Ayla da derslerine çok çalışmış ve üniversiteyi kazanmış. Üniversitede de iyi bir öğrenci olmaya devam etmiş. Dört yılın sonunda üniversiteden birincilikle mezun olmuş. Artık hayal ettiği gibi bir psikologmuş. Diploma töreninde kürsüye çıkmış ve şöyle konuşmuş:

"Ağabeyim Adem, sırf ben okumaya devam edebileyim diye neredeyse çocuk yaşta çalışmaya başladı. Bir gün bile şikâyet etmedi. Bu mezuniyeti ona ve bizi düşünmekten hiç vazgeçmeyen anne-

me borçluyum. Dilerim bir gün ağabeyim de Hukuk Fakültesi'ni kazanır ve hayallerine kavuşur. Ona çok ama çok teşekkür ediyorum."

Adem'in yaptığı bu büyük fedakârlık dilden dile yayılmış. Herkese örnek olmuş. Ayla ve Adem'in hikâyesi başkasının ihtiyaçlarını kendininkilerden önce tutmanın ne kadar büyük bir erdem olduğunu herkese göstermiş.

